

Δὲν εἶναι, ἀσφαλῶς, τυχαῖον τὸ γεγονός ὅτι οἱ δύο μεγαλύτεροι Γερμανικοὶ λιμένες, Ἀμβούργον καὶ Βρέμη, κατέστησαν καὶ πάλιν βαρύνοντα κέντρα τῆς διεθνοῦς ἀγορᾶς ξηρῶν καρπῶν, διὰ τὴν Ἑπιπερωτικὴν Εὐρώπην. Ὁμοῦ δὲ μὲ τὸ Ἄμστερνταμ, τὸ Λονδίον, τὴν Ν. Ὑόρκην καὶ τὸν Ἄγ. Φραγκίσκον (Φρέσκο) ὠλοκληρώθη ἡ ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τοῦ τελευταίου πολέμου ἀνοικοδόμησις τοῦ διεθνοῦς συστήματος ἀγορᾶς ξηρῶν ὀπωρῶν, μὲ βάσιν τοὺς γενικοὺς γνωστοὺς ὅρους ἐμπορίας, ὧν σπουδαιότεροι εἶναι ἡ προαγορά, ἡ μεταπώλησις καὶ ἡ διαιτησία.

Εἶναι φυσικόν, ἀλλὰ καὶ ἀναγκαῖον, παραγωγοὶ καὶ καταναλωταὶ νὰ ἀλληλεξαρτῶνται, δι' ὃ καὶ εὐθύς ὡς τὸ ἐπέτρεψαν αἱ διεθνεῖς πολιτικαὶ συνθήκαι, ἀποκατεστάθη τὸ πνεῦμα κατανοήσεως, ὅπερ εἶναι παράγων ἀπαραίτητος διὰ τὴν προαγωγὴν τῶν ἀμοιβαίων τῶν συναλλασσομένων συμφερόντων. Ἡ ζωτικότης τοῦ παγκοσμίου ἐμπορίου ξηρῶν καρπῶν πηγάζει αὐτομάτως ἐξ αὐτῆς ταύτης τῆς φύσεως τῶν ξηρῶν ὀπωρῶν. Τὰ βασικά, ἀπὸ ἀπόψεως διατροφῆς, προϊόντα ταῦτα δὲν διατρέχουν ἄμεσον κίνδυνον ἀλλοιώσεως, κατὰ τοῦτο δέ, κυρίως, διαφέρουν αἱ συνθήκαι ἐμπορίας των ἀπὸ ἐκείνας τῶν ἠωπῶν ὀπωρῶν. Ἐντεῦθεν καὶ ἡ ὁμοιότης τῆς ἐμπορίας, τῶν ξηρῶν ὀπωρῶν πρὸς τὴν τῶν λοιπῶν ἐμπορευμάτων (Commodities, ὡς λέγουσι Ἄγγλοι).

Ἡ ἰκανότης διὰ μακροχρόνιον, ἐὰν ὄχι ἀπεριόριστον, ἐναποθήκευσιν, δίδει εἰς τοὺς ξηροὺς καρποὺς καὶ τὸ ἐμπόριόν των, τὴν ἣν ἔχουν μορφήν. Ὁ σκοπὸς τῶν ἀγορῶν εἶναι ἡ δημιουργία, ἐκάστοτε, καταστάσεων ἰσορροπίας μεταξὺ παραγωγῆς καὶ καταναλώσεως πρὸς ἀμοιβαῖον ὄφελος. Ἡ σημασία τούτου, λαμβανο-

μένων ὑπ' ὄψει, ἀφ' ἐνὸς μὲν τῆς ἐκτάσεως καὶ τοῦ πλήθους τῶν περιοχῶν παραγωγῆς, ἀφ' ἑτέρου δὲ τῶν πολυμόρφων παραλλαγῶν προτιμήσεως τῶν καταναλωτῶν, διαφαίνεται ἐκ τῶν ἐν χρήσει ποικίλων συστημάτων εἰς τὰς περὶ ὧν πρόκειται ἀγορᾶς. Π. χ. εἰς τὴν ἀγορὰν τοῦ Ἀμβούργου, ἀπὸ ἑκατονταετηρίδος καὶ πλέον, ἤρξατο ἡ συστηματικὴ καλλιέργεια τῶν ἐν λόγῳ συστημάτων ἐμπορίας. Μᾶλλον δὲν ὑπάρχει παραγωγὸς, φορτωτὴς ἢ συσκευαστής, εἰς τὸν κόσμον ὅλον, ὃ ὁποῖος νὰ μὴ διαθέτῃ εἰς τὸ Ἀμβούργον ἀντιπρὸσωπον πωλήσεως C. I. F. εἰς τὴν ἐκεῖ ἀγορὰν ξηρῶν καρπῶν. Ἐκαστος τῶν ἀντιπροσώπων τούτων ἐργάζεται ἐντατικώτατα καὶ μὲ πᾶσαν ἐπιμέλειαν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ μεγαλύτερου δυνατοῦ ὀφέλους εἰς τὸν φορτωτὴν.

Ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ ἀνωτέρω συστήματος ἀγορᾶς, λειτουργεῖ εἶδος ἀνταγωνισμοῦ, ἐντελῶς ὑγιоῦς καθ' ὅλας τὰς λεπτομερείας του, ἐλισσόμενου ἐντὸς τῶν καθ' ἡμέραν διαμορφουμένων συνθηκῶν. Δὲν εἶναι, συνεπῶς, τυχαῖον τὸ γεγονός ὅτι διὰ τοῦ μηχανισμοῦ τούτου ἐπιτυγχάνεται ἡ λύσις τῶν προβλημάτων, τὰ ὁποῖα ἀπασχολοῦν τόσον τὸν παραγωγὸν ὅσον καὶ τὸν καταναλωτὴν. Οἱ πεπειραμένοι εἰδικοί τῆς ἀγορᾶς δὲν παραγωνρίζουν τὰς μεγάλας δυσκολίας διὰ τὴν καθολικὴν καὶ ὀρθὴν ἐκτίμησιν ἢ πρόβλεψιν τῶν ἐξελίξεων τῆς παραγωγῆς καὶ καταναλώσεως. Εἰς τοῦτο δύναται νὰ βοηθήσῃ ἡ ἀκριβὴς γνώσις τῶν ὑφισταμένων ἀποθεμάτων ἐν τῇ ἀγορᾷ καταναλώσεως καὶ τῷ τόπῳ παραγωγῆς τῶν ἀναμενομένων ἀφίξεων καὶ τῶν διαγραφόμενων ζητήσεων τῆς καταναλωτικῆς ἀγορᾶς. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ ὑγιὴς καὶ ὁμαλὴ ἀνέλιξις τῆς ἀγορᾶς εἶναι ὄρος ἀπαραίτητος, συναρτώμενος ἐκ τῶν ἀδια-